

Iskrice

Tematska številka Erasmus Plus

oktober 2015, šol. leto 2015/2016

Desetletnica evropskih projektov na naši šoli

Veseli smo, da smo se tudi letos v začetku junija z dvema skupinama dijakov programa ekonomski tehnik Srednje šole Josipa Jurčiča odpravili v Firence in pobrateni Hirschaid, kjer so izbrani udeleženci EU projekta Erasmus Plus (prej Leonardo da Vinci) izvajali delovno prakso v različnih podjetjih, spoznavali tujo deželo in kulturo ter seveda tamkajšnje prebivalce.

V Hirschaidu smo obeležili tudi 10. obletnico prvega tovrstnega projekta. Gostitelji so nas med drugim povabili tudi na večerjo, na kateri je bilo izrečenih veliko pohvalnih besed in obujanja prijetnih spominov iz vseh preteklih let. Poleg naših dijakov in spremljajočega učitelja so bili zbrani tudi župan, bivši ravnatelj realne šole in predstavniki podjetij, v katerih so dijaki delali.

S sodelovanjem v tem projektu so si dijaki v obeh državah izboljšali svoje poklicno znanje, znanje jezikov in predvsem spoznali drugačno kulturno okolje. Opravljali so komercialna, administrativna in druga dela v turističnih, industrijskih in drugih podjetjih.

Poleg tega so se udeležili nekaterih strokovnih ekskurzij in izletov v bližnja mesta (Firence, Berlin, Bamberg) ter si ogledali kulturne in naravne znamenitosti, pri katerih so lahko sami neposredno zaznali utrip tujih dežel.

Dijaki so bili seveda zadovoljni z bivanjem v tujini in menijo, da je bila to zanje zelo koristna izkušnja v vseh pogledih ter jo priporočajo tudi naslednjim generacijam programa ekonomski tehnik. Naši gostitelji so bili z njimi zelo zadovoljni, tako z zadostnim znanjem jezika kot odnosom do dela.

Za celotno izvedbo projekta, pripravo udeležencev, številno potrebno dokumentacijo in druga opravila, organizacijo prevoza in bivanja ter ovrednotenje rezultatov projekta je poskrbela šola.

Vsi, ki se boste še odločili za šolanje v programu ekonomski tehnik na naši šoli, boste lahko imeli enkratno priložnost za sodelovanje v mednarodnih projektih, ki jih vsako leto izvajamo v zanimivih krajih širom Evrope, kjer na Srednji šoli Josipa Jurčiča poskrbimo za pridobivanje neprecenljivih izkušenj in prijetno počutje vseh udeležencev.

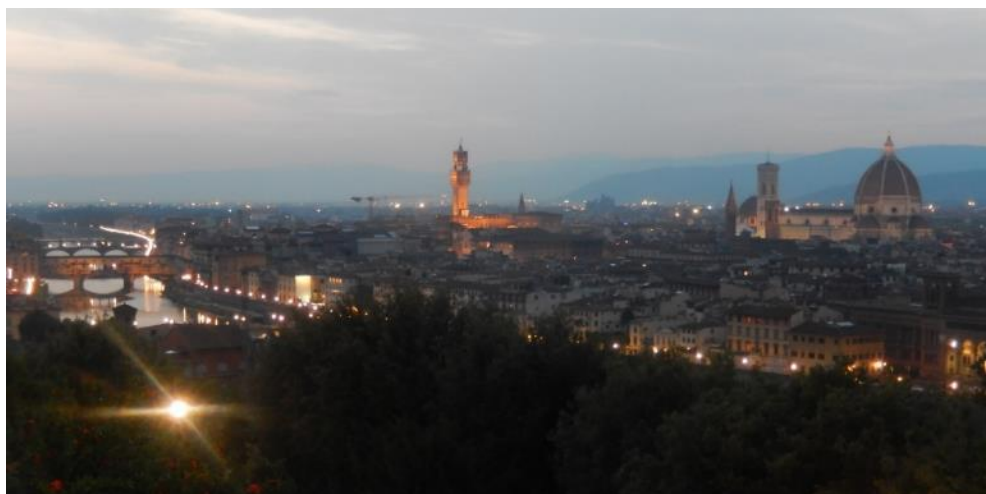
Igor Gruden, koordinator projektov Erasmus Plus

ITALIJA, Toskana

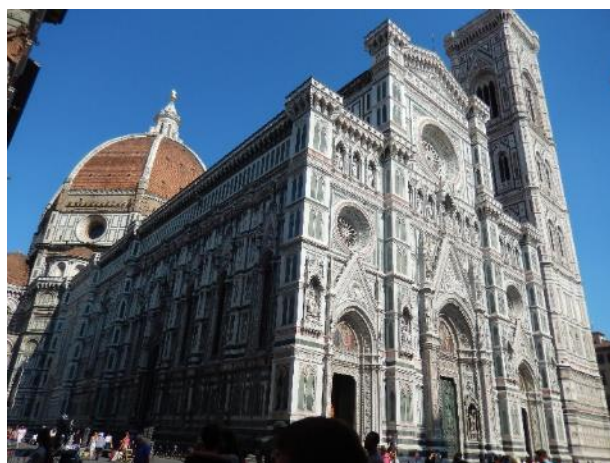
O Firencah

Firence so glavno mesto dežele Toskana, ene od dvajsetih dežel, ki sestavljajo Italijo. Ležijo ob reki Arno, prebivalstvo pa je ocenjeno na okoli 400.000. Samo mesto je bilo srednjeveški center evropske trgovine in velja za rojstno mesto italijanske renesanse. V Firencah je zelo veliko število turistov še zlasti iz Azije in Amerike.

Firencam bi lahko rekli muzej na prostem, saj imajo veliko zgodovinskih zgradb, spomenikov, kipov in cerkva, ki smo si tudi ogledali. V dveh tednih smo si uspeli ogledati veliko uličnih umetnin in svetovno znan muzej Uffizi. Odpravili smo se tudi na trg Michelangelo, od koder je zelo lep razgled na mesto in nudi možnost za odlične posnetke, kar smo tudi dobro izkoristile.

Mesto si bomo najbolj zapomnile po 'starem mostu' – Ponte Vecchio, ki že stoletja nudi zatočišče najrazličnejšim obrtnikom oziroma dandanes prodajalcem spominkov in nakita, in mestni katedrali Duomo, ki je glavna cerkev v Firencah in se nahaja na trgu Piazza del Duomo ter vključuje še krstilnico in 100 m visok zvonik. Vse tri stavbe so del Unescove svetovne dediščine. Na cerkvi Santa Maria del Fiore pa je tudi četrta največja kupola na svetu.

Med izvajanjem projekta smo bile s sošolkami nastanjene v hostlu na ulici Viale dei Mille, ki spada med bolj urejene ulice in kjer živijo premožnejši prebivalci Firenc. Do mestnega jedra, ki je bilo 3km stran, smo se vozile z mestnim avtobusom, ki je bil še zlasti v večernih urah zelo natrpan.

Klara Mostar

Delo v Firencah

Ena skupina dijakinj 3. d se je odpravila na prakso v tujino v Italijo, v Firence. Tam smo delale v različnih podjetjih, ki nam jih je poiskal naš gostitelj - podjetje CEDIT. Njihovo področje delovanja je spodbujanje novih podjetij in pomoč pri rasti malih in srednje velikih podjetij, kjer izvajajo stalno svetovanje, načrtovanje, usposabljanje in informatizacijo. CEDIT je del omrežja za usposabljanje nacionalnega sistema CONFARTIGIANATO in na tem področju izvaja tehnično podporo pri opredelitvi nacionalnih in regionalnih izobraževalnih politik, med drugim sodeluje tudi pri različnih evropskih projektih.

Carolina Andrea Rezelj je delala pri podjetju, ki se imenuje Europass Centro Studi Europeo. To je italijanska šola, kjer ljudje pridobijo znanje italijanščine. Zadolžili so jo, da je razvrščala prejete račune po datumih in kopirala razne dokumente. Zadnje dni pa je že samostojno sestavljala račune. Spodaj je na fotografiji s svojo mentorico, s katero sta se lahko pogovarjali tudi špansko.

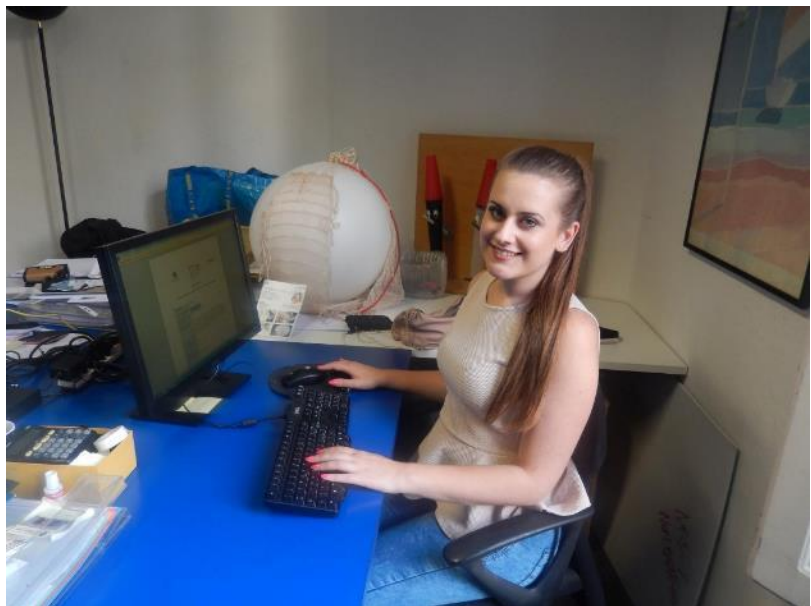
Maruša Blatnik je prakso opravljala pri podjetju Pixel. Pixel je podjetje za mednarodno izobraževanje in usposabljanje s posebno strokovno specializacijo na področju evropskega sodelovanja in vodenja projektov. Maruša je pomagala pri organizaciji konference o izobraževanju, pripravljala gradivo in darila za udeležence, bila je tudi tehnična pomočnica in hostesa pri izvajanju predavanj. Po končani konferenci pa je uredila fotografsko gradivo in video ter vpisovala obrazce, ki so jih izpolnili udeleženci. Delala pa je tudi bazo podatkov za univerze v Evropi.

V podjetju 2B1 – Group Toscana, ki je vodilna italijanska družba za zunanje izvajanje storitev v administraciji in računovodstvu, je bila zaposlena Lara Finec. V podjetju je zlasti prevajala razna besedila iz angleščine v italijanščino, ker je bilo znanje tujih jezikov delavcev v tem podjetju bolj skromno. Urejala pa je tudi razne dokumente, npr. kronološko je shranjevala račune.

Katja Selan in Klara Mostar sva opravljali prakso v podjetju Artex, ki se ukvarja s sejmi, razstavami, prireditvami, oblikovanjem in inovacijami, raznimi publikacijami in restavriranjem. Dalali sva v računovodstvu, predvsem usklajevali evidence, pregledovali dnevnik glavne knjige in iskali ustrezne podatke za krajše analize. Delali sva tudi katalog za ameriški trg in seštevali stroške razstav v Milanu, Firencah, Ameriki...

Nika Gjerek je delala pri podjetju, ki nam je omogočilo delo v navedenih podjetjih, in sicer v CEDIT-u (Confartigianato Imprese Toscana). Nika je bila zadolžena za vnašanje podatkov podjetij v računalniško preglednico, spoznavala in uporabljala pa je tudi osnove programov Google contacts, drive in calendar.

Katja Selan

Hostel Sette Santi

Hostel Sette Santi (sedem svetnikov ali svetnic), kjer smo s sošolkami preživele dva tedna naše prakse, je v nekdanjem samostanu, ki se je imenoval Sette Santi Fondatori. Nahaja se v varnem in živahnem stanovanjskem območju, ki je relativno blizu zgodovinskega centra mesta. Zelo blizu hostla je tudi znani stadion Artemio Franchi. V bližini je tudi veliko restavracij, barov in trgovin.

Uslužbenci so prijazni in se zelo trudijo, da bi se gostje počutili prijetno. Zaposleni govorijo več jezikov, imajo tudi brezplačni telefon za mednarodne klice, Wi-Fi po vsej stavbi, več računalnikov in tiskalnikov, katerih uporaba je brezplačna. Vse sobe so popolnoma opremljene, brisače in rjuhe so redno na voljo kot tudi vsakodnevno čiščenje spalnic in kopalnic. Imeli smo tudi možnost, da dragocene stvari pustimo v sefu pri recepciji in to brezplačno.

Po prijetni vožnji s kombijem Go Opti smo v hostel skupaj s profesorico Potokarjevo prispele v soboto, 7. junija, ob 15.30. Najprej smo se javile na recepciji in dobile ključe od sob. Takoj smo opazile, da vsi obvladajo angleščino in zato tudi ni bilo problemov s komunikacijo. Zaposleni so nam vse razložili, nam pokazali okolico hostla in povedali, kje so trgovine, restavracije in podobno. Iz osebnih izkušenj lahko povem, da je osebje res ustrezljivo in prijazno. Ko smo odšle v sobe, v katerih smo bile po tri dijakinje, smo videle, da sta v sobi dva pograda in štiri omare za obleke. Soba je imela tudi ventilator in na vsaki postelji so bile že pripravljene brisače.

Sobe so pospravljali dnevno, rjuhe so zamenjali enkrat na teden, brisače pa so zamenjali, ko si izrazil željo po svežih. Ker smo bivale v hostlu kar dva tedna, smo veliko gostov videle priti in oditi. Spoznale smo nove ljudi iz različnih držav in tako dobile nekaj znanja o prebivalcih drugih držav. V Hostlu Sette Santi smo se res dobro počutile in doživele marsikaj zanimivega.

Maruša Blatnik

Tečaj italijanščine

Na praksi v Italiji smo obiskovale tudi tečaj italijanščine, ki je trajal 4 dni, in sicer od 8. do 11. junija po dve uri in pol na dan. Tečaj je potekal v italijanski zasebni šoli, vodili pa sta ga dve profesorici - vsaka po dva dni.

V ponedeljek, 8. 6., smo začeli z osnovami italijanskega jezika. Naučile smo se osnov pisanja in izgovorjave glasov, besed in števil, kako se predstavimo, vprašamo po starosti, počutju, nacionalnosti, hišnem naslovu in telefonski številki.

V torek smo izvedele, kako poveš, da ti je nekaj všeč, kako kupiš karto za avtobus in kako vljudno vprašaš, če lahko telefoniraš, odpreš okno, greš iz razreda itd. Naučile smo se tudi izgovorjave in pisave besed za vreme ter za zajtrk, kosilo in večerjo.

Tretji dan, v sredo, smo se učile o hrani in pijači - izraze za posamezno hrano in pijačo, za predjed, glavno jed, sladico, solato, kako nekaj naročiš v restavraciji... Spoznale smo tudi glagola volere (hočem) in preferire (imeti raje kot).

V četrtek pa smo se naučile besede za oblačila, barve, materiale ter najpogostejša vprašanja v trgovini. Učile smo se tudi o čustvih oz. besedah zanje ter na koncu spoznale še osnovne izraze v poslovnem svetu in besede za dele računalnika.

Tečaj italijanščine se mi je zdel poučen in zabaven. Delale smo veliko vaj, reševale poučne križanke ter brale in sestavljale dialoge. Dobile smo veliko učnega gradiva, da lahko sedaj naučeno ponavljamo in utrjujemo same.

Sedaj poznam vsaj osnovne izraze italijanskega jezika in moram priznati, da je kar težek, vendar vem, da mi bo znanje italijanščine lahko prišlo še kako prav.

Nika Gjerek

Uffizi

Galerija Uffizi, italijansko Galleria degli Uffizi oziroma muzej likovne umetnosti v Firencah, je najboljša in največja zbirka slik in kipov najbolj znanih renesančnih umetnikov.

Muzej Uffizi so začeli graditi leta 1560 pod vodstvom Vasarija, gradnja pa se je končala leta 1581 pod okriljem Parigija in Buontalentija.

Z našim pohodom po tem prečudovitem muzeju smo začeli kar pri gotških slikarjih, kot sta Giotto in Cimabue. Ogled smo nadaljevali v smeri renesanse in takratnih genialnih umetnikov. Največja izmed njih sta definitivno Botticelli in Leonardo da Vinci.

Videli smo najbolj znani Botticellijevi deli Primavero oziroma Pomlad in Rojstvo Venere ter da Vincijevo Oznanjenje. Med drugimi ima Uffizi tudi slavna portreta Elisabette Gonzage in Eleonore. Predstavljen je tudi Michelangelo z svojim delom Doni Tondo.

Obisk v galeriji mi je bil zelo všeč, saj sem se šele ob gledanju številnih umetnin zavedla, koliko talenta in dela je bilo potrebnega, da je nastala takšna slika. Še posebej pa me je navdušila sama notranjost muzeja, sploh struktura stropa (predstavljen med fotografijami).

Vsem, ki bodo šli v Firence, priporočam ogled Galerije Uffizi, saj za 8 evrov dobiš veliko in nepozabno dozo lepote zgodovinske umetnosti.

Lara Finec

Italijanska kulinarika

Italijanska kuhinja je znana skoraj po vsem svetu. Razlog, da je tako zelo priljubljena, zlasti s svojimi testeninami in picami, je v tem, da naključnemu kuharju dopušča številne možnosti lastne iznajdljivosti.

Testenine

Testenine ali italijansko pasta (beseda pomeni sicer testo) so glavna hrana v Italiji, kjer so mnogo bolj cenjene kot kruh, polenta (koruzna moka) in riž. Italijanske testenine (pasta) delimo v dva glavna tipa: industrijsko izdelane testenine iz moke in vode, ki jim pravijo pasta secca, suhe testenine, ki jih prodajajo v zavitkih, in sveže testenine, narejene iz moke in jajc, ki jim pravijo pasta all' uovo ali pasta fatta in so največkrat ročno doma narejene testenine.

Pica

Pica se je pri nas močno udomačila. To južnoitalijansko jed pripravljajo v lokalih pa tudi doma, zlasti v krogu mlajših ljudi. Prednik vseh pic je bil nekakšen za krožnik velik mlinec, napojen z oljčnim oljem, obložen s tankimi rezinami paradižnika in začinjen z origanom ali baziliko. Sčasoma pa je pekovska domišljija to jed povzdignila, razvili so se recepti, ljudje so poskušali in dodajali. So lokali, v katerih ponujajo tudi dvajset do trideset vrst pic.

Ekspresso in sladoled

Zelo znani pijači sta še ekspresna kava in kapučino. Kava je lahko iz različnih mešanic, lahko je kratka ali dolga (glede na količino dodane vode), s kančkom mleka - *caffè macchiato*, ali kapljico žganja - *caffè corretto*, mrzla ali z dodatkom zrnatega ledu. Kapučino, kava s spenjenim mlekom, se pije topla.

Najbolj znamenita slaščica je sladoled, ki ga delajo iz mleka, jajc in sladkorja ali iz sadja in vode (*sorbetto*). Lahko izbiramo med domišljijsko sestavljenim sladoledom v čaši, sladoledom s smetano, sladoledom, "utopljenim" v kavo ali viski, kasato ali posebno finim sladoledom – *mantecato*.

Florentinski zrezek

Zrezek mora imeti dobro zapečeno skorjo in krvavo do nežno rožnato sredico. Ko ga prerežete, mora na krožnik priteči sok, vendar ne nujno ali pa sploh ne kri. Meso ne sme biti žilavo, ampak se mora v ustih skorajda topiti samo od sebe, brez pretiranega žvečenja. Pa način postrežbe? V nekaterih restavracijah vam bodo še pred pečenjem na leseni deski prinesli pokazat izbrani kos mesa. Nekateri vam bodo postregli nenarezan zrezek, spet drugi vam ga bodo razkosali na približno tri centimetre debele trakove, tretji vam bodo odstranili le kost.

Carolina Rezelj

NEMČIJA, Bavarska

Na praksi v Nemčiji smo bivali v mestu Hirschaid, ki se nahaja na severu Bavarske, največje in najjužnejše geografska regija v Nemčiji. Slavi po narodnih nošah, kulinariki in seveda pivu. Ne pozabimo pa na Oktoberfest, ki vse to povezuje.

Narodne noše Bavarska narodna noša za ženske se imenuje Dirndl. Sestavljena je iz životca, bluže, krila in predpasnika. Nosi se na Bavarskem in tudi v Avstriji. Nosijo jo predvsem starejše ženske pa tudi mlade ob posebnih priložnostih. Moška noša se imenuje Tracht, njen glavni del pa so Lederhosen.

Kulinarika Bavarsko kulinariko poznamo predvsem po različnih klobasah, prestah, cmokih, kislemu zelju in bavarski kremi. Najbolj znana klobasa na območju Bavarske je Weisswurst-bela klobasa, med našim bivanjem pa smo lahko poskusili tudi Blutwurst-krvavico, Bierwurst-dimljeno klobaso, Gelbwurst-rumeno klobaso, Mettwurst-čajno klobaso in mnoge druge. Sam Hirschaid pa je znan tudi po špargljih, ki jih pripravljajo v večini okoliških restavracijah. Poznajo pa tudi krofe, ki so zelo podobni našim, le da so tanjši ter brez nadeva.

Pivo Seveda je Bavarska najbolj znana po pivu z večstoletno tradicijo. V regiji je namreč kar 623 pivovarn. Večinoma so znani po pšeničnem pivu, izdelujejo pa tudi ogromno drugih vrst piva. V Bambergu smo imeli v več kot 500 let stari pivnici priložnost poskusiti Rauchbier - pivo, ki ima okus in vonj po dimu. V bližini našega hotela smo degustirali tudi pivo pivovarne Kraus.

Navade Veliko bavarskih običajev je podobnih slovenskim, saj so osnovani na poganskih običajih kot na primer hudiči, ki spremljajo Miklavža. Podobnost pa najdemo tudi na vaških veselicah, ki izgledajo kakor naše, le da so brez plesišča. Seveda je veliko navad tudi cerkvenih. Tak je tudi običaj Kirchweih, ob katerem postavljajo t. i. mlaje. V Münchnu pa vsako leto priredijo tudi karneval z imenom Fastnacht. Najpomembnejša in najslavnejša prireditev na Bavarskem je seveda Oktoberfest - festival piva in kulture. No, zlasti prvega. Zanimiva navada pa je tudi, da Bavarci obilno zajtrkujejo in ob zajtrku pijejo pivo.

Ob nedeljah v času kosila imajo v pivovarni Kraus in na drugih pivskih vrtovih (Biergarten) tudi nastope folk glasbe ali pa gostje zapojejo kar sami.

Saša Frank

Naše delo v Nemčiji

Že prvi dan, v ponedeljek, 8. 6., smo se dijaki Saša Frank, Tit Kek, Primož Omahen, Tibor Juhart, Matic Sinjur in profesor Igor Gruden dobili v občinski hiši. Ob 9:30 uri smo imeli sestanek z županom, ravnateljem šole, nemškim mentorjem Norbertom Rittmaierjem in z bodočimi mentorji iz podjetij. Župan nam je izrekel dobrodošlico in še nekaj besed v nemščini. Nato smo se dijaki, tudi v nemščini, predstavili; da prihajamo iz Srednje šole Josipa Jurčiča, da smo tu na praksi in da si želimo pridobiti veliko znanja in izkušenj. Nato smo se bolje spoznali z našimi delodajalci, si izmenjali darila ter odšli z mentorji na svoja delovna mesta.

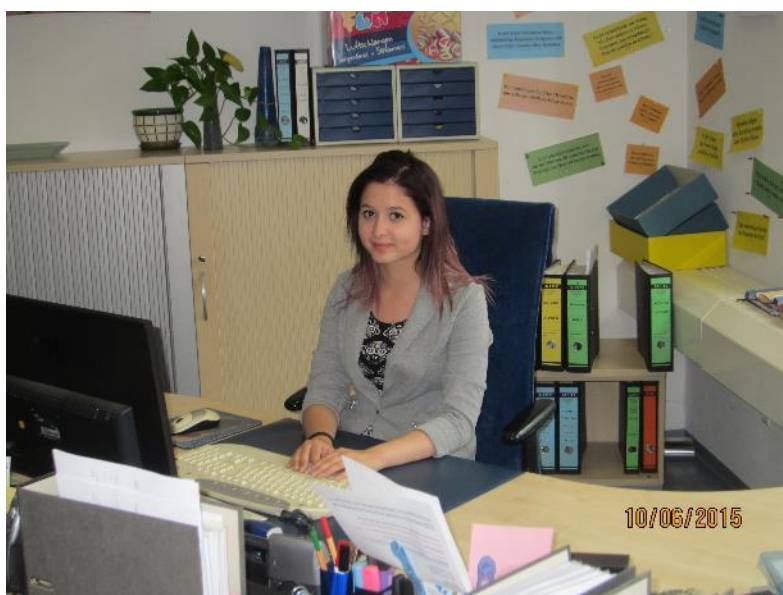
Letos je sicer že 10 let, odkar so prvič prišli dijaki naše srednje šole na prakso v Hirschaid, zato smo imeli v sredo priložnostno večerjo. Ob 18:00 uri smo se dobili z županom, ravnateljem šole, nemškim mentorjem Rittmaierjem in z mentorji iz firme. Večerja je bila v bližnji Italijanski restavraciji blizu našega hotela.

Poleg dela samega smo imeli precej pester program: bili smo na izletu v Bambergu in Berlinu, plavali smo v bližnjem bazenu, se zabavali na tipični nemški ribiški veselici, igrali bowling in še kaj bi se našlo.

O svojem delu letos pa so dijaki povedali tole:

Saša Frank, Veit:

Delala sem v predelovalnici papirja Veit. Opravljala sem različna dela na različnih oddelkih. Vsak dan sem odpirala in razvrščala pošto, nato pa so me poslali na oddelek, kjer so me potrebovali. Tam sem knjižila račune dobaviteljev, razvrščala dokumente, pripravljala etikete za pakete, urejala račune prevoznikov iz blagajn in opravljala različna druga administrativna dela. Enkrat sem celo delala v prodajalni, kjer sem pakirala izdelke ter jih razvrščala na police. Delo je bilo zelo razgibano in zanimivo.

Tit Kek, Küchen Planer:

Podjetje, v katerem sem delal, se imenuje Die Küchen Planer Habicht&Sporer.

V podjetju, ki je pravzaprav razstavljeni salon kuhinj in jedilnic, sem opravljal zelo raznolika dela: mojstru za menjavo strojev sem v salonu pomagal menjati stare razstavne stroje (pomivalni, pralni) za nove. Velikokrat sem pomival mize in skrbel, da je bilo skladišče urejeno. Spremljal sem mojstre, ki so delali načrte za izgradnjo kuhinj in s tem izvedel tudi nekaj strokovnih izrazov in videl, kako poteka to delo. Dvakrat tedensko sem bil zadolžen, da sem pregledal, ali je zadostno število informacijskih nalepk na strojih vsake kuhinje. Poleg tega sem delal še vrsto drugih stvari, ki sodijo v tak salon. Pridobil sem veliko novih praktičnih znanj in bolj podrobno izvedel, kako poteka delo v podjetju.

Primož Omahen, Markt Hirschaid

Prvi dan sem pomagal pri sestanku župana v sosednji občini, ki je trajal eno uro. Nato sem odšel v županovo pisarno, kjer sem mu pomagal urejati razno gradivo. Sodelavcu sem pomagal opraviti meritve v okoliškem vrtcu zaradi predvidenih različnih manjših popravil. Nato sem se vrnil na občino, kjer sem pomagal na oddelku za izdajo osebnih dokumentov. V računalnik sem vnašal osebne podatke naročnikov. Sodelavec me je naslednji dan zjutraj odpeljal na grad Sassanfahrt. Tam sem pomagal računovodkinji, ki je delala za občino. Urejal sem dokumente po datumih. V pisarni sem v program Tera Bauhof vnašal nadure vseh delavcev na občini. V program sem moral vpisati ime in priimek oz. številko delavca, datum opravljanja nadur, uro oz. količino nadur ter vrsto opravljenega dela. Dan zatem sem odšel s sodelavcem na pošto poslikat parcelo in stanovanje. Nato sem v programu Geo portal vnašal podatke o zemljiščih. Vpisati sem moral ime in priimek lastnika, velikost ter lego parcele. V programu Terawin expert pa sem moral vpisati še namen zemljišča, npr. če gre za investicijske namene, osebno rabo...

Druge dni sem opravljal tem podobna dela in tako spoznal raznovrstnost delovnih mest in potrebnih opravil.

Tibor Julijan Juhart, Matic Sinjur

Na praksi v Hirschaidu sva delala v podjetju Ina, ki izdeluje motorne dele za avtomobilsko industrijo. Delala sva na oddelku (Ausbildung Zentrum), kjer se bodoči delavci tega podjetja učijo izdelovati posebne izdelke. Imela sva vsak svojega mentorja, ki sta bila stara 18 let in se bosta v tem oddelku izobraževala še 1 leto in pol, nato pa se bosta zaposlila v Ini. Pomagala sta nama pri izdelovanju izdelkov (pri vrтанju lukenj, varjenju, rezanju železa...).

Matic Sinjur

O Hirschaidu

Hirschaid leži približno dvanajst kilometrov južno od Bamberga. Skupno ima 11.191 prebivalcev, 291 prebivalcev na kvadratni kilometer. Leži na 248 metrih nadmorske višine. Površina znaša 40,95 kvadratnih km, trenutni župan pa je Klaus Homann.

Deli se na enajst okrožij:

- Erlach (441 prebivalcev)
- Friesen (352 prebivalcev)
- Großbuchfeld (105 prebivalcev)
- Hirschaid(5754 prebivalcev)
- Juliushof (488 prebivalcev)
- Kleinbuchfeld (140 prebivalcev)
- Köttmannsdorf (642prebivalcev)
- Röbersdorf (807 prebivalcev)
- Rothensand (335 prebivalcev)
- Sassanfahrt (2093 prebivalcev)
- Seigendorf (773 prebivalcev)

Njegovo ime izhaja iz imena plemiške družine Hirzheide. Jelen družinskega grba je vključen v današnji grb Hirschaida.

Župan je od leta 2014 Klaus Homann (CSU), ko je dobil 52,46% glasov volivcev. Njegov predhodnik je bil Andreas Schlund (CSU). Občinski svet ima 24 članov. Sestavljajo ga predstavniki večjih krajev in tudi strank, med katerimi ima večino CSU. Zastopana je tudi Lista žensk in Ekološka stranka. Župan je tudi član in hkrati predsednik mestnega sveta.

Pomembna podjetja v Hirschaidu so:

INA, ki je del skupine Schaeffler, se ukvarja s proizvodnjo motornih elementov in ima okoli 1500 zaposlenih.

Pohištvo Neubert je ena od največjih pohištvenih trgovin na Severnem Bavarskem (zdaj spada v skupino Lutz – XXXL, kjer je tudi naša Lesnina).

Franz Veit GmbH je tovarna, ki se ukvarja s predelavo papirja.

V občini Hirschaid sta dve zasebni pivovarni, Kraus v Hirschaidu in Weber v Röbersdorfu.

Maja 2000 so odprli notranji bazen Franken Lagune, ki ima 82 kvadratnih metrov notranjih bazenov z jacuzzijem, 66 kvadratnih metrov zunanjih bazenov in 38 kvadratnih metrov otroških bazenov. Posebno znan pa je po areni v Regnitzu. Tam se pogosto dogajajo različni turnirji, društva iz Hirschaida pa skozi vse leto izvajajo številne prireditve.

Hirschaid je znan tudi po svojih številnih muzejih. Najbolj znana sta muzeja Alte schule oz. »Stara šola« in muzej jaslic. V neposredni bližini baročne cerkve Sv. Vida stoji šola, ki je bila zgrajena že leta 1913.

Primož Omahen

... še intervju z našim »oficirjem za zvezo«

Na kratko se predstavite, prosim.

Stellen Sie sich bitte kurz vor!

Mein Name ist Norbert Rittmaier und ich bin Verwaltungsangestellter von Beruf.

Moje ime je Norbert Rittmaier. Po poklicu sem upravni uslužbenec.

Opišite nam svoje delovno mesto.

Beschreiben Sie uns bitte Ihren Arbeitsbereich!

In der Gemeindeverwaltung bin ich für Presse und Kontakte mit der Öffentlichkeit, Städtepartnerschaft, Ferien- und Freizeitgestaltung für Kinder und Jugendliche sowie für gemeindliche Veranstaltungen zuständig.

Zadolžen sem za občinsko upravo, tisk, stike z javnostjo, partnerstvo med občino Hirschaid in Ivančno Gorico, organizacijo počitnic in prosti čas za otroke in mladino ter občinske prireditve.

Koliko časa ste že zaposleni na občini?

Wie lange sind Sie schon in der Gemeinde tätig?

Ich bin seit 1988 im Rathaus beschäftigt. Von 1988-1996 im Fachbereich »Renten- und Soziale Angelegenheiten, von 1996 -2002 in der Gemeindekasse, ab 2003 im aktuellen Fachbereich.

Na občini sem zaposlen od leta 1988. Od leta 1988 do 1996 sem delal na socialnem področju, med leti 1996-2002 v občinski blagajni, od leta 2003 pa na sedanjem strokovnem področju.

Kako ste zadovoljni z svojo službo?

Wie sind Sie mit ihrem Arbeitsplatz zufrieden?

Die Arbeit hier macht mir sehr viel Spaß, ebenso stellen mich vielfältige und unterschiedliche Aufgaben sehr zufrieden.

Na delovnem mestu je zelo zabavno, obenem pa me raznolike naloge zelo zadovoljijo.

Opišite na kratko sodelovanje med šolama.

Beschreiben Sie die Zusammenarbeit zwischen den beiden Schulen.

Durch den Schüleraustausch zwischen Gymnasium Ivančna Gorica und Realschule Hirschaid pflegen wir ständige Kontakte. Slowenische Praktikanten sorgen für die Kontaktaufnahme zwischen uns, Herrn Schuldirektor Milan Jevnikar und Projektbetreuer Igor Gruden. Die Kontakte verlaufen sehr gut und in harmonischer Atmosphäre.

Z izmenjavami med gimnazijo Ivančne Gorice in osnovno šolo Hirschaid smo nenehno ohranjali stike. Slovenski praktikanti v Hirschaidu pa so poskrbeli za vzpostavitev stikov med nami in ravnateljem Milanom Jevnikarjem ter odgovornim koordinatorjem Igorjem Grudnom. Stiki so vedno potekali v harmoničnem vzdušju.

Kako se razumete z učitelji iz Slovenije?

Wie verstehen Sie sich mit den Lehrern aus Slowenien?

Zwischen den Betreuungslehrern Igor Gruden, Jožica Strmole und mir bestehen freundschaftliche Verbindungen sowohl im dienstlichen als auch im privaten Bereich. Besonders mit Igor Gruden bestehen intensive Kontakte, da in der Vorbereitungszeit viele Dinge besprochen und geklärt werden müssen.

Z učiteljema Igorjem Grudnom in Jožico Strmole smo ohranili stike tako poslovno kakor zasebno. Posebej z Igorjem Grudnom imava nenehne stike, saj lahko tako veliko stvari za izmenjavo pripraviva že med letom.

Primož Omahen

Šolstvo v Nemčiji

V Nemčiji so za šolstvo zadolžene posamezne zvezne dežele, zato se deli šolskega sistema med posameznimi deželami razlikujejo, vendar za ves nemški šolski sistem velja podobna shema.

Šolska obveznost se v Nemčiji začne po vrtcu oziroma po predšolskem času z obvezno osnovno šolo, ki se začne s šestim letom starosti (9 - 10 let šoloobvezne dobe). Sledi obvezno strokovno izobraževanje, ki ga šolarji lahko izpolnijo z obiskom poklicne šole ali sekundarne stopnje I oziroma II. Obvezno strokovno izobraževanje se praviloma konča po 12. razredu, potem sledita še terciarno (višje in visoko šolstvo) in kvartarno področje, h katerima spada nadaljnje poklicno izobraževanje (npr. Ljudske univerze).

STRUKTURA NEMŠKEGA ŠOLSKEGA SISTEMA

Primarna stopnja: otroci obiskujejo osnovno šolo od 1. do 4. razreda. Praviloma poteka pouk dopoldne in v večini zveznih dežel se že na tej stopnji podeljujejo ocene.

Sekundarna stopnja I: od 5. do 10. razreda otroci obiskujejo različne oblike izobraževanja. Sem sodijo t. i. meščanska šola, realka, gimnazija in srednješolski centri. Šolarji lahko sekundarno stopnjo I. zapustijo po 9. oziroma 10. razredu, odvisno od zvezne dežele in oblike izobraževanja.

Sekundarna stopnja II: to stopnjo lahko šolarji zaključijo z maturo ali zaključnim izpitom (po 11. oziroma 12. razredu). Sem sodijo tudi poklicne oblike izobraževanja, kot so višje strokovne šole, strokovne gimnazije, višje poklicne šole.

Druga možnost izobraževanja (Zweiter Bildungsweg): sem sodijo večerne šole in kolidži, na katerih lahko naknadno opravljajo maturo ali zaključni izpit.

S sošolcem Maticem sva imela možnost opravljati prakso v izobraževalnem centru (Ausbildungszentrum) v podjetju INA, kjer se s praktičnim delom izobražujejo dijaki naše starosti za poklice strojne smeri.

Tibor J. Juhart

Berlin

Berlin je glavno mesto Nemčije in tudi ena od 16 nemških zveznih dežel. S 3,5 milijona prebivalcev je največje mesto v državi in drugo največje mesto v Evropski uniji. Mesto leži ob rekah Spree in Havel na severovzhodu Nemčije. Zvezna dežela Berlin v celoti leži znotraj druge zvezne dežele Brandenburg.

V zgodovini je bila prestolnica Pruskega kraljevstva, Nemškega cesarstva, Weimarske republike in tudi nacističnega Tretjega rajha.

Med 1949 in 1990 je bilo mesto razdeljeno na vzhodni in zahodni Berlin. Vzhodni Berlin je bil prestolnica Vzhodne Nemčije, zahodni pa del Zahodne Nemčije, obkrožen z berlinskim zidom. Po združitvi Nemčije l. 1989 so zid porušili. Del ostankov je še viden in tudi mi smo si jih ogledali in se fotografirali z »ruskim« vojakom.

Danes je Berlin eno najpomembnejših kulturnih, političnih, gospodarskih in prometnih središč Evrope. To se vidi tudi po ljudeh na ulicah, saj so precej drugačni kot npr. v Hirschaidu, zelo različni in tudi zanimivi, vsaj na prvi pogled.

S profesorjem Grudnom, profesorico Strmole in našim gostiteljem Rittmaierjem smo si v Berlinu ogledali nekaj znamenitosti, kot so Brandenburška vrata, grobnico, stolnico in druge cerkve ter obiskali znane kavarne in nakupovalne centre, ki so med največjimi v Evropi.

Na koncu smo obiskali še mogočen parlament, Reichstag, in se z dvigalom povzpeli na vrh stavbe, oz. zdaj že svetovno znane steklene kupole, kjer je bil lep razgled na Berlin.

Nato smo se počasi odpravili nazaj proti železniški postaji, ki je tudi ena najsodobnejših v Evropi in zgrajena v več nivojih. Naj kot zanimivost dodam še to, da smo se iz Hirschaida v Berlin pripeljali tako rekoč zastonj, saj smo že v Sloveniji kupili City Star vozovnice, kar pomeni, da je enaka cena za vse destinacije v Nemčiji.

Tit Kek

Iskrice št. 1, tematska številka Erasmus Plus, šolsko leto 2015/2016

Izdala in založila: Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Za izdajatelja: Milan Jevnikar, ravnatelj

Urednik in mentor: Igor Gruden

Lektoriranje: Majda Simonič (slovenščina), Marija Majzelj Oven (nemščina)

